

Пише: Драгослав Ђорђевић

Рехабилитација Драже Михаиловића

У "Слободи" од 10. и 25. августа ове године, објављен је један леп и одлично документован чланак под насловом: "Истина о Дражи". Писац чланка је млади Србин, др Срђа Трифковић, рођен после Другог светског рата и школован у Енглеској и САД. Нама, старијим Србима је врло драго што имамо и такве писце који пишу и износе на светлост дана и за историју, истине који многи савремени писци или не познају или их изврћу, да би одбранили лажи које победници у својим историјама вешто протурaju. Ради оправдавања свога начина ратовања и често и нечасне, непоштене политике учесника у рату.

Мени је ђенерал Михаиловић као ђенералштабни пуковник био професор тактике у првој години припрема за ђенералштабну струку школске 1939. до 1940. године, у Београду. Тај део школовања се звао "Допунски течај". Дража је тада био на служби у главном ђенералштабу у Београду, па је тада одржао и једну серију предавања у београдском официрском дому. Његова основна идеја је била " Ми можемо да успешно ратујемо и против непријатеља боље наоружаног од нас оклопним оружјем (тенковима), али ми морамо да имамо противоклопна оруђа и да будемо извежбани у герилском ратовању. Наше земљиште и урођене способности народа за герилску борбу, нам иду на руку за такву борбу. Али ми морамо да будемо добро извежбани за такво ратовање."

Судбина је хтела да у тој класи буде и капетан прве класе Арсо Јовановић, који је био и писац књиге: "Тактика пешадијског батаљона". Он је, као што је познато у рату, био комунистички генерал и начелник њиховог главног штаба. После рата је био убијен као присталица СССР.

О Дражи могу да кажем следеће: Био је врло пријатан и срдчан човек. Умео је да управља људима. Ми, његови слушаоци смо га поштовали и волели. Ево једне сликовите ситуације. Дражина предпоставка на часу тактике:

"Колона од 12 непријатељских тенкова се приближава вашем положају, шта ћете да наредите вашим трупама?" Слушалац одговара: "Наредићу да сви топови 37 мм отворе ватру на те тенкове." Дража се насмеја па рече: "То је као да их гађате пуњеним паприкама." Цела класа прсну у смех. Топови 37 мм нису имали против оклопну муницију као што је било означено у предпоставци. Тенкови не би били оштећени.

У критикама наших тактичких задатака Дража је био јасан и убедљив и ми смо сви били срећни и убеђени његовим примедбама на наше грешке. Они, који су били у рату под његовом командом, могу и више да кажу о њему и његовом односу са људима.

Дража је злочиначки изигран од наших такозваних "савезника" али смо и ми дозволили да се успомена на њега замрзне па и упрља. Зато ми

Драгослав Ђорђевић

Објавио је много текстова о српској историји, као и више књига, како уџбеника, тако и стручних радова, међу осталима и "На раскрсници 1941.", књигу која је објављена на српском и енглеском језику.

Драгослав Ђорђевић је годинама у првим редовима борбе за српска национална права у Сједињеним Државама.

данас имамо велелепни гроб зликовца Броза, и једног пробисвета, за кога се ни данас не зна тачно ко је и шта је он био, и то у сред Србије и Београда.

Зашто ми то трпимо? Зашто дозвољавамо да на тај гроб долазе на поклоњење делегације комунаца из "држава" бивше Југославије, да ту

парадирају, а ми још увек немамо званично означен гроб нашег великог Србина и јунака Драже Михаиловића? Зар нисмо заиста пали и то врло, врло ниско. Требало би да се сви стидимо због оваквог стања. Али, све још није изгубљено! Може се и мора се што пре исправити. Зато ја предлажем следеће:

1. Да Врховни суд Србије обеснажи и поништи пресуду Брозовог комунистичког суда и да прогласи ђенерала Драгољуба Михаиловића невиним.
2. Да се гроб Драже Михаиловића отвори и да се тачно утврди да су у њему земаљски остаци ђенерала Драгољуба Михаиловића.
3. Да се Равна гора наменује "Дражина Равна гора", па да се на томе месту подигне један величанствени споменик посвећен Дражи и свим Србима који изгубише своје животе у Другом светском рату.
4. Да се Војна академија у Београду назове: "Српска војна академија ђенерала Драгољуба Михаиловића." Па, Дража је не само био њен питомац већ и њен професор.
5. Да се гроб такозваног маршала Броза отвори и да се посмртни остаци званично предају Хрватској или брозовој фамилији ради сахране првенствено у Хрватској, а ако Хрвати то одбију онда да се спале и растуре из ваздуха по Хрватској територији.

instrumente da to čine, a Srbi na Kosmetu bi dobili garancije za svoj autothoni život i pravo na povezivanje sa Beogradom. Srbija ne bi izgubila istorijsku kolvku, Bosna i Makedonija bi dobile garancije da se menjanje granica na Balkana više neće tolerisati, a SAD bi mogle da povuka vojku sa Kosmeta, a da ne izgube diplomatski uticaj i u Prištini i u Beogradu. Rusija, Kina, Španija i mnoge druge zemlje koje se suočavaju sa separatizmom bi bile zahvalne ukoliko bi se izbegao opasan presedan da Albanci dobiju nezavisnu državu, jer bi i njihovi seperatisti potom

tražili isto svoju državu.

- **Kakve su reakcije u EU i NATO u Briselu na ove srpske stavove i na poruke projekta Kosovo 2006.?**

- Funkcioneri EU i NATO u Briselu, kao i mnoge diplomate i analitičari su ocenili srpski argumenti u suštini logični i da je koncept više od autonomije, manje od nezavisnosti jako razuman.

NASILJE PO SVAKU CENU

- **Albanci javno prete da će primeniti nasilje ako ne dobiju očekivano i obećavano nezavisno Kosovo? Kako je moguće da to prođe bez međunarodnih sankcija?**

- Albanci su nasiljem postigli sjajne uspehe na Kosmetu i u Makedoniji. Nasiljem su uspeali da dobiju ono što nisu mogli političkim putem i logično je da ima onih koji tako i dalje razmišljaju. Očekivanja su im ogromna, jer je međunarodna zajednica bila tolerantna prema albanskoj politici nasilja. Zato otvoreno i prete. Od marta 2004. do danas Albanci su izveli 57 napada na Srbe na Kosmetu. Sada se mnogi međunarodni funkcioneri žale da su Albanska očekivanja preterana, a njihova

pretnja nasiljem besmislena. Javna pretnja Kolja Beriše i uzvici "Nezavisnost ili smrt" su danas najbolji dokaz da Albanci više nisu sigurni da će dobiti nezavisnost. Potpuno je izvesno da Albanci moraju da se suoče, za njih, sa teškim kompromisima. Da li će se zbog toga pobuniti, ja ne verujem jer im je Komanda NATO rekla da ima 17.000 vojnika koji će ih sprečiti u nasilju. Mi u Briselu dobijamo signale s raznih strana da se u EU smatra da je greška lidera Albanaca što svoje javno mnjenje nisu pripremili za neprijatne vesti i za političke kompromise. Jer, međunarodni zvaničnici koji posećuju Prištinu počeli su kao glavnu poruku albanskoj većini sve češće da koriste frazu "potreba za kompromisom".

- **Vidljivo je da je Srbija krenula u diplomatsku kampanju pridobijanja glasova za naše rešenja komsteks krize. Recite nam jasno ko bi mogao da bude uz nas u OUN?**
- Upadljivo je da, pored Kipra i Grčke, i Španija imaju prilično blagonaklon stav prema Srbiji, dok je Francuska za neku vrstu kompromisnog rešenja, nešto između suštinske autonomije i uslovne nezavisnosti. Od zemalja u okruženju, stav Slovenije

nam je jasan, kao i Albanije. Bugarska i Rumunija izražavaju simpatije prema našim stavovima, dok je Makedonija malo popustila u protivljenju nezavisnosti, čini mi se pre svega zbog velikog uticaja Albanaca u Sobranju. Za Hrvatsku i Bosnu mislim da se neće previše mešati u pregovore. Sarajevo čuti zbog mogućih reperkusija po celovitost BiH u slučaju nezavisnosti, a Zagrebu je, pre svega, bitno što brže članstvo u EU i zato će slediti stavove Brisela. Možemo da računamo na podršku Rusije i Kine, koji se, pre svega zbog svojih interesa, neće zalagati za nezavisnost. Imamo prostor za manevar, ali je potrebna dodatna ofanziva u nastupu, kako kod političara, tako i u stranim medijima, gde je još uvek dominantan albanski lobi. Taj lobi nije toliko kvalitetan koliko je postojan i uporan. Pokazalo se da čim smo krenuli u kampanju, da se taj lobi pokolebao i da mu se može suprostaviti - rekao nam je na kraju razgovora politički analitičar Aleksandar Mitić, tvorac projekta Kosovo 2006. - pravljenje kompromisa.

Marko Lopusina

ALBANSKI BLEF

- Albanci vole da blefiraju i da govore da u Srbiji, "progressivne snage ispravno smatraju da je Kosovo rak rana Srbije", a da su "retrogradne snage one koje i dalje razvijaju nekakvu kosovsku mitomaniju". Po ovom političkom blefu Albanaca, ispalo bi da je čitav srpski parlament retrogradan. To je politički sasvim neuverljivo za nekog ko se u Evropi bavi Srbijom i ko zna kako funkcionise naš parlamentarni sistem.